

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. oktober 2017
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Krestina Kilsholm
Jørgensen
Sagsnr.: 2017-0032/17-0001
Dok.: 487327

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 485 (Alm. del), som Folketingets Skatteudvalg har stillet til justitsministeren den 30. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 485 (Alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om der er retsakter, som Danmark ikke har tilsluttet sig som følge af retsforbeholdet, som, hvis de var tiltrådt af Danmark, ville være en hjælp i indsatsen mod bekæmpelse af momssvig?”

Svar:

1. Lissabon-Traktaten har medført, at alle nye retsakter på området for strafferetligt samarbejde og politisamarbejde vedtages som overstatsligt EU-samarbejde. Det indebærer, at retsforbeholdet finder anvendelse på dette område. Danmark har således ikke kunnet deltage i nye retsakter, der er vedtaget på området siden Lissabon-Traktatens ikrafttræden den 1. december 2009.

Før Lissabon-Traktatens ikrafttræden var den del af samarbejdet om retlige og indre anliggender (RIA-samarbejdet), der vedrørte området for strafferetligt samarbejde og politisamarbejde, mellemstatsligt. Retsforbeholdet fandt derfor ikke anvendelse. Danmark har således deltaget fuldt ud i alle de retsakter, der indtil Lissabon-Traktatens ikrafttræden blev vedtaget inden for området.

Danmark deltager fortsat i de retsakter på RIA-området, som Danmark har tiltrådt før ikrafttrædelsen af Lissabon-Traktaten den 1. december 2009. Inden for det strafferetlige og politimæssige samarbejde deltager Danmark således i en række retsakter, som har til formål at styrke bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet, herunder bl.a. Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre, der regulerer medlemsstaternes samarbejde om udlevering af personer med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf. Derudover deltager Danmark i Rådets rammeafgørelse af 27. november 2008 om gensidig anerkendelse af domme i straffesager om idømmelse af fængselsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union og Rådets rammeafgørelse af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af bødestrafte.

Danmark kan dog på grund af retsforbeholdet ikke deltage i nye retsakter, der måtte ophæve eller erstatte disse retsakter.

2. Inden for området for strafferetligt samarbejde og politisamarbejde i EU findes Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser. Direktivet fastlægger minimumsregler for afgrænsningen af strafbare handlinger og sanktioner herfor med henblik på at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader EU's finansielle interesser. Til EU's finansielle interesser hører også moms, fordi en andel af medlemsstaternes momsindtægter indgår i EU's budget. Direktivet finder dog kun anvendelse på momssvig, der har tilknytning til to eller flere medlemsstater, og hvor den samlede skade udgør mindst 10 millioner euro. Direktivet skal være gennemført senest den 6. juli 2019.

Som følge af det danske retsforbehold er direktivet ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Direktivet er udtryk for en minimumsharmonisering af medlemsstaternes lovgivning, og Danmark vil derfor ensidigt kunne vedtage tilsvarende lovgivning uden at være omfattet af direktivet. Direktivet indeholder dog også en bestemmelse om samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen mv. (artikel 15), og denne samarbejdsbestemmelse vil Danmark ikke kunne gøre brug af.

3. Derudover findes der generelle retsakter, der har til formål at sikre fælles overordnede rammer for det strafferetlige samarbejde og politisamarbejde i EU. Det gælder bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager, som har til formål at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af kriminalitet gennem etablering af et samlet system til indsamling og fremskaffelse af bevismateriale i straffesager på tværs af grænserne. Danmark står som følge af retsforbeholdet uden for dette direktiv.

4. Kommissionen har den 21. december 2016 fremsat et forslag til en ny forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation, som overordnet har til formål at styrke den gensidige anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold. Dette forordningsforslag er nu ved at blive behandlet i Rådet og Europa-Parlamentet.

Den foreslåede forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation skal træde i stedet for og dermed erstatte to eksisterende rammeafgørelser på området: Rådets rammeafgørelse af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om inde-

frysning af formuegoder eller bevismateriale og Rådets rammeafgørelse af 6. oktober af 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation. Danmark deltager i begge rammeafgørelser, da de er vedtaget før Lissabon-Traktatens ikrafttræden.

Det danske retsforbehold medfører imidlertid, at Danmark ikke vil være omfattet af den nye forordning, når den er vedtaget. De to rammeafgørelser vil som udgangspunkt dog fortsat finde anvendelse i Danmark. Dette udgangspunkt kan dog fraviges, idet de andre medlemsstater vil kunne beslutte, at en ophævet eller helt erstattet retsakt ikke længere skal være gældende for eller finde anvendelse i Danmark, hvis den nye retsakt ellers måtte blive uanvendelig for de andre medlemsstater.